

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2001/C 299/01	Monetær konvention indgået mellem Den Italienske Republik, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, og Vatikanstaten, og på dennes vegne, Pavestolen	1
	Kommissionen	
2001/C 299/02	Euroens vekselkurs	5
2001/C 299/03	Statsstøtte — C 25/95 (ex NN 101/94) — Italien (Artikel 87-89 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) — Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende statsstøtte, som Italien havde til hensigt at yde i landbrugssektoren (produktion af kenaf)	6
2001/C 299/04	Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2001 om udsættelse af visse modtagelsesfrister i en række indkaldelser af forslag til FTU-aktiviteter	7
2001/C 299/05	Indledning af procedure (Sag COMP/M.2530 — Südzucker/Saint Louis Sucre) (!)	8
2001/C 299/06	Meddelelse i henhold til afsnit 12(6A) i loven om telekommunikation af 1984 (Telecommunications Act 1984) — Forslag om ændring af tilladelsen til British Telecommunications plc	8

I

(Meddelelser)

RÅDET

(OVERSÆTTELSE)

MONETÆR KONVENTION

INDGÅET MELLEM DEN ITALIENSKE REPUBLIK, PÅ DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS VEGNE,
OG VATIKANSTATEN, OG PÅ DENNES VEGNE, PAVESTOLEN

(2001/C 299/01)

DEN ITALIENSKE REPUBLIK, på DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS VEGNE,

og

VATIKANSTATEN, repræsenteret af Pavestolen, jf. artikel 3 i Laterantraktaten,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 111, stk. 3,

under henvisning til Rådets beslutning af 31. december 1998 om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Vatikanstaten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er fastlagt en række principper i aftalerne mellem Vatikanstaten og Den Italienske Republik, navnlig i traktaten mellem Pavestolen og Italien af 11. februar 1929, med senere ændringer.
- (2) Der er fastlagt en række bestemmelser i de bilaterale monetære konventioner og, senest, i den monetære konvention mellem Den Italienske Republik og Vatikanstaten, der blev indgået den 3. december 1991.
- (3) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 erstatter euroen fra den 1. januar 1999 til fast omregningskurs valutaen i hver af de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.
- (4) Rådet for Den Europæiske Union, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, har ved sin beslutning af 3. maj 1998 vedtaget, at Italien er en af de medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der indfører euroen.
- (5) Fra den 1. januar 1999 vil Det Europæiske Fællesskab have kompetence vedrørende monetære spørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen.
- (6) I henhold til erklæring nr. 6, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta.
- (7) Indførelsen af euroen nødvendiggør en genforhandling af den gældende monetære konvention mellem Den Italienske Republik og Vatikanstaten, der blev indgået den 3. december 1991.
- (8) Rådet har ved sin beslutning af 31. december 1998 fastlagt reglerne for forhandling og indgåelse af aftalen om de monetære forbindelser med Vatikanstaten.

- (9) Det fastsættes således i beslutningen, at Den Italienske Republik på Fællesskabets vegne fører forhandlingerne med Vatikanstaten, Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud, og Den Europæiske Centralbank tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sit kompetenceområde.
- (10) Ifølge samme beslutning er et af grundprincipperne for Fællesskabets holdning i forhandlingerne, at Vatikanstaten forpligter sig til ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor; dette berører dog ikke Vatikanstatens ret til fortsat at udstede mønter til samlerbrug.
- (11) Vatikanstatens udstedelse af euromønter til samlerbrug følger de retningslinjer, der er fastsat for EF's medlemsstaters udstedelse af mønter til samlerbrug, og som navnlig forbyder udstedelse af euromønter til samlerbrug inden 1. januar 2002, og ifølge hvilke tekniske specifikationer, design og pålydende værdi skal gøre det muligt at skelne disse mønter fra dem, der skal sættes i omløb.
- (12) Rådet har med sin beslutning af 31. december 1998 vedtaget, at pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til betalingssystemerne inden for euroområdet på vilkår, som fastsættes med Den Europæiske Centralbanks godkendelse.
- (13) Det forekommer i betragtning af de tætte bånd mellem Italien og Vatikanstaten hensigtsmæssigt at sikre denne adgang gennem de italienske betalingssystemer,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Vatikanstaten er fra 1. januar 1999 berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1103/97 og forordning (EF) nr. 974/98.

Vatikanstaten giver med virkning fra 1. januar 2002 eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Vatikanstaten forpligter sig til at lade Fællesskabets regler om europengesedler og -mønter finde anvendelse i Vatikanstaten og til at følge samme tidsplan som Den Italienske Republik for indførelsen af europengesedler og -mønter.

Vatikanstaten forpligter sig desuden til at trække sine egne liresedler og -mønter tilbage efter samme tidsplan som Den Italienske Republik.

Artikel 2

Vatikanstaten udsteder ikke nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor. Betingelserne for udstedelse af en begrænset kvote mønter i euro, der skal gælde fra 1. januar 2002, og i lire indtil 31. december 2001, er fastlagt i denne konventions følgende artikler.

Artikel 3

Vatikanstaten kan fra 1. januar 2002 udstede euromønter til en pålydende værdi af højst 670 000 EUR om året.

De euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, er, for så vidt angår pålydende værdi, status som lovligt betalingsmiddel, tekniske specifikationer, design på den fælles side og den fælles design på den nationale side, identiske med de euromønter, der udstedes af de af EF's medlemsstater, der har indført euroen.

Vatikanstaten har på forhånd underrettet de kompetente EF-myndigheder om den nationale sides design.

Artikel 4

Den årlige pålydende værdi af de euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, lægges sammen med den mængde mønter, der udstedes af Den Italienske Republik, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af det samlede omfang, der i henhold til artikel 106, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fremstilles i Den Italienske Republik.

Vatikanstaten underretter hvert år senest den 1. september Den Italienske Republik om den pålydende værdi af de euromønter, som den regner med at udstede i løbet af det følgende år.

Artikel 5

Denne konvention berører ikke Vatikanstatens ret til fortsat at udstede mønter til samlerbrug. Euromønter, der udstedes til samlerbrug, skal indgå som en del af den årlige pålydende værdi, der er fastsat i artikel 3.

Mønter til samlerbrug, der udstedes af Vatikanstaten, er ikke lovlige betalingsmidler i Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 6

Den italienske regering stiller Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato (den statslige møntanstalt) til rådighed for Vatikanstaten til prægning af vatikanske mønter og pavelige medaljer.

Vatikanstaten forpligter sig til, så længe denne konvention gælder, udelukkende at anvende Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato til prægning af sine mønter.

Artikel 7

I et år, hvor Pavestolen er tom, kan Vatikanstaten fremstille mønter til et beløb af 201 000 EUR ud over det maksimum, der er fastsat i artikel 3.

I hvert Helligt År kan Vatikanstaten desuden fremstille mønter til et beløb af 201 000 EUR ud over det maksimum, der er fastsat i artikel 3.

I et år, hvor der indledes et økumenisk koncil, kan Vatikanstaten endvidere fremstille mønter til et beløb af 201 000 EUR ud over det maksimum, der er fastsat i artikel 3.

Artikel 8

Vatikanstaten må ikke inden 1. januar 2002 udstede mønter i euro.

Vatikanstaten må indtil 31. december 2001 udstede mønter i lire. For denne udstedelse i lire gælder følgende regler:

- mønter i lire i de værdier, Vatikanstaten agter at fremstille, er identiske med de italienske for så vidt angår de enkelte stykkers metal, kemiske sammensætning, pålydende værdi, dimensioner og egenværdi
- vatikanske mønter og italienske mønter har på henholdsvis italiensk område og i Vatikanstaten samme status som lovlige betalingsmidler og samme frigørende virkning i forholdet mellem private og i forholdet til det offentlige
- Vatikanstaten og Den Italienske Republik kan kræve omveksling til italiensk valuta af de vatikanske mønter, der måtte have samlet sig i Den Italienske Stats kasser

- der kan præges guldmønter for ubegrænset værdi; disse mønter er kun lovligt betalingsmiddel på Vatikanstatens område; den pålydende værdi af andre mønter end guldmønter må ikke overskride et samlet beløb på 1 mia. ITL årligt og må under ingen omstændigheder overstige en mængde på 100 millioner stykker
- i et år, hvor Pavestolen står tom, i hvert Helligt År og i det år, hvor der indledes et økumenisk koncil, kan Vatikanstaten præge mønter til et beløb på 300 millioner italienske lire ud over det maksimum, der er fastsat i fjerde led
- den årlige pålydende værdi af mønter i lire, der udstedes af Vatikanstaten, lægges sammen med den mængde mønter, der udstedes af Den Italienske Republik, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af det samlede omfang, der i henhold til artikel 106, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fremstilles i Den Italienske Republik.

Artikel 9

Vatikanstaten arbejder tæt sammen med Det Europæiske Fællesskab om at bekæmpe forfalskning af eurosedler og -mønter og om at bekæmpe og strafforfølge eventuel forfalskning af eurosedler og -mønter, der måtte blive begået på dens område.

Artikel 10

Pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til betalingssystemerne inden for euroområdet på de vilkår, som fastsættes specielt af Banca d'Italia med Den Europæiske Centralbanks godkendelse.

Artikel 11

Når denne konvention træder i kraft, anser parterne den monetære konvention mellem Den Italienske Republik og Vatikanstaten, der blev indgået den 3. december 1991, for ophævet.

Artikel 12

Denne konvention træder i kraft på den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne gensidigt har underrettet hinanden om gennemførelsen af de procedurer, der for hver af parternes vedkommende gælder for ratifikation, indgåelse og vedtagelse.

Enholdsvis Den Italienske Republiks og Vatikanstatens kompetente finansielle organer reviderer efter fælles aftale og i overensstemmelse med gældende administrative procedurer hvert andet år på grundlag af ISTAT's forbrugerprisindeks for de forudgående to år de beløb, der er fastsat i artikel 3 og 7. Første revision finder sted med virkning fra 1. januar 2004.

Hver af parterne samt de organer, der deltager i proceduren i forbindelse med indgåelse af denne konvention, kan kræve, at konventionens bestemmelser tages op til fornyet vurdering. Såfremt det ifølge den fornyede vurdering findes hensigtsmæssigt at ændre konventionens bestemmelser, finder fællesskabsprocedurerne og gældende fællesskabsret anvendelse.

Hver af parterne kan opsige konventionen med et års varsel.

Udfærdiget i Rom, den 29. december 2000 i to eksemplarer på italiensk.

*For Den Italienske Republiks regering
på Det Europæiske Fællesskabs vegne*

...

For Vatikanstaten, og på dennes vegne, Pavestolen
...

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

24. oktober 2001

(2001/C 299/02)

1 euro	=	7,4361	danske kroner
	=	9,4942	svenske kroner
	=	0,6257	pund sterling
	=	0,8917	amerikanske dollar
	=	1,4033	canadiske dollar
	=	109,48	japanske yen
	=	1,4798	schweizerfranc
	=	7,945	norske kroner
	=	93,35	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,755	australske dollar
	=	2,13	new zealandske dollar
	=	8,3815	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

STATSSTØTTE

C 25/95 (ex NN 101/94)

Italien

(Artikel 87-89 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende statsstøtte, som Italien havde til hensigt at yde i landbrugssektoren

(produktion af kenaf)

(2001/C 299/03)

Ved nedenstående brev underrettede Kommissionen de italienske myndigheder om sin beslutning om at afslutte proceduren i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2.

»Ved brev af 3. marts 1994, registreret den 13. marts 1994, anmeldte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union over for Kommissionen teksten til en brancheaftale vedrørende det ovennævnte produkt.

Ved brev af 11. maj 1994 anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder fremkom med i brev af 11. august 1994.

Ved brev af 27. juli 1995 meddelte Kommissionen Italien beslutningen om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, i forbindelse med de støtteforanstaltninger, som var fastsat i ovennævnte aftale.

Kommissionen opfordrede de øvrige medlemsstater og interesserede trejdepartere til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte, men modtog ikke nogen meddelelser i denne henseende.

Efter at proceduren var blevet indledt ved brev dateret den 13. september 1995, meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at pr. den dato, hvor brevet var afsendt, havde de offentlige myndigheder ikke vedtaget nogen foranstaltninger om bevilling og/eller tildeling af støtte til hverken de pågældende landbrugere eller til landssammenslutningen af sukkerroedyrkere (ANB), det organ, der skulle modtage støtten. Desuden meddelte de italienske myndigheder, at programmet,

som var blevet iværksat uafhængigt heraf og uden offentlig støtte, praktisk taget ikke var blevet gennemført, da det kun havde vedrørt 42 bedrifter, hvis produktion i øvrigt ikke var blevet forarbejdet. Set i lyset heraf manglede den igangværende procedure ifølge de italienske myndigheder de nødvendige forudsætninger, da der ikke var ydet nogen »støtte« til et program, som i realiteten ikke var blevet gennemført.

Ved brev af 16. december 1999 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om at bekræfte, at der ikke var ydet nogen støtte til fordel for nævnte foranstaltning, og at bekræfte deres forpligtelse til heller ikke fremover at yde nogen støtte til foranstaltningen og således trække deres anmeldelse tilbage. Ved brev af 21. januar 2000 bekræftede de italienske myndigheder indholdet i brevet af 13. september 1995, dvs. at der ikke var ydet nogen offentlig støtte til den nævnte foranstaltning. I samme brev bekræftede de italienske myndigheder deres forpligtelse til heller ikke fremover at finansiere det pågældende projekt. Ifølge de italienske myndigheder er en sådan forpligtelse ensbetydende med en ophævelse af den beslutning, som CIPE (Det Tværministerielle Udvalg for Økonomisk Planlægning) traf den 30. november 1995, som ud over den anmeldte støtte også indeholder andre bestemmelser. Ifølge samme myndigheder kan anmeldelsen derfor anses for at være trukket tilbage.

På grundlag af ovenstående konstaterer Kommissionen, at det ikke længere er nødvendigt at tage stilling til, om den planlagte støtte til det anmeldte projekt er forenelig med fællesmarkedet, og Kommissionen meddeler herved de italienske myndigheder, at den har besluttet at indstille proceduren.»

Kommissionens meddelelse**af 22. oktober 2001****om udsættelse af visse modtagelsesfrister i en række indkaldelser af forslag til FTU-aktiviteter**

(2001/C 299/04)

Som en undtagelse fra Håndbogen vedrørende evaluering af forskningsforslag og fra arbejdsprogrammerne ændres modtagelsesfristerne for de forslag, der indgives på papir og vedrører visse forslagsindkaldelser som anført i den efterfølgende tabel.

Forslagene skal senest på den oprindeligt fastsatte frist være afsendt til den adresse, der er angivet i de pågældende forslagsindkaldelser. Som bevis for, at denne betingelse er overholdt, er poststemplets dato eller ethvert andet dokument fra offentlige eller private kurer-tjenester afgørende.

De øvrige udvælgelseskriterier og deltagelsesbetingelser gælder uændret.

Indkaldelsens reference	Offentliggørelse i EFT	Oprindelig modtagelsesfrist for forslaget	Ny modtagelsesfrist for forslaget
IHP-MCIF-99-1	EFT C 72 af 16.3.1999, s. 25	12.9.2001	26.9.2001
QoL/ENV-2001-ENDO	EFT C 158 af 31.5.2001, s. 16	14.9.2001	28.9.2001
INN/01/01	EFT C 141 af 15.5.2001, s. 18	14.9.2001	28.9.2001
Growth juni 2001	EFT C 159 af 1.6.2001, s. 7	17.9.2001	1.10.2001
ICFP501A3PR02	EFT C 85 af 15.3.2001, s. 16	17.9.2001	8.10.2001
ICFP501A4PR03	EFT C 85 af 15.3.2001, s. 16	17.9.2001	8.10.2001
ICFP501A5AM02	EFT C 85 af 15.3.2001, s. 12	17.9.2001	8.10.2001
IMS	EFT C 27 af 27.1.2001, s. 63	19.9.2001	3.10.2001
SME 1999/1	EFT C 92 af 1.4.1999, s. 14	19.9.2001	3.10.2001
Growth 1999	EFT C 72 af 16.3.1999, s. 31	15.9.2001 19.9.2001	29.9.2001 3.10.2001
1999 C 64/13	EFT C 64 af 6.3.1999, s. 16	19.9.2001	3.10.2001
EESD-ESD-3	EFT C 324 af 15.11.2000, s. 11	19.9.2001	3.10.2001
Collective research, SME 2001	EFT C 198 af 13.7.2001, s. 13	19.9.2001	3.10.2001
Energy (Open)	EFT C 303 af 24.10.2000, s. 11	19.9.2001	3.10.2001
NE-Open	EFT C 294 af 17.10.2000, s. 7	24.9.2001	8.10.2001
QoL/ENV-2001-ENBI	EFT C 158 af 31.5.2001, s. 10	28.9.2001	12.10.2001

Indledning af procedure**(Sag COMP/M.2530 — Südzucker/Saint Louis Sucre)**

(2001/C 299/05)

(EØS-relevant tekst)

Den 23. august 2001 har Kommissionen besluttet at indlede procedure i den ovennævnte sag, efter at den har fundet, at den anmeldte fusion rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med det fælles marked. Indledningen af proceduren åbner en undersøgelse i anden fase med hensyn til den anmeldte fusion. Beslutningen er baseret på artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89.

Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

For at blive taget i betragtning fuldt ud bør bemærkningerne være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.2530 — Südzucker/Saint Louis Sucre kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktoratet B — Merger Taskforce
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

Meddelelse i henhold til afsnit 12(6A) i loven om telekommunikation af 1984 (Telecommunications Act 1984)**Forslag om ændring af tilladelsen til British Telecommunications plc**

(2001/C 299/06)

1. I henhold til afsnit 7 i loven om telekommunikation af 1984 (»loven«) udstedte ministeren for handel og industri den 22. juni 1984 en tilladelse (»tilladelsen«) til British Telecommunications plc (»BT«) til at drive de telekommunikationssystemer, der er angivet i bilag A til tilladelsen.
 2. Den 27. september 2001 ændrede generaldirektøren for telekommunikation (»direktøren«) i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til afsnit 12 og 12(A) vilkår 69 i tilladelsen med virkning fra den dato, der er fastsat i beslutningen om ændringen.
 3. I overensstemmelse med afsnit 12(6A) i loven meddeler direktøren herved, at begrundelsen for ændringen er, at BT har en stærk markedsposition på området opkaldsoprindelse med henblik på internetadgang til enhedstakst mellem selskabets lokal- og transitcentraler, og at der derfor ikke er effektiv konkurrence.
 4. Den ovennævnte ændring består derfor i, at der fastsættes takster for opkaldsoprindelse ved transitcentralen med henblik på internetadgang til enhedstakst samt indføres regulering af taksterne herfor, idet taksterne omfattes af netsprisreguleringen fra oktober 2001.
-